Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 147. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, AUGUST 2, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 2-го СЕРПНЯ 1996 р. Ч. 147. РІК CIII.

ПРЕЗИДЕНТ РЕОРГАНІЗУВАВ МІНІСТЕРСТВА

Київ. — Намагаючись зробити Уряд ефективнішим, Президент Леонід Кучма своїм указом з 27-го липня реорганізував бі-ля 20 міністерств і ві-домств, повідомив „ОМРІ Дейлі Дайджест".

В одне ціле злилися міністерства Чорнобиля і Цивільної Оборони, утворивши Міністерство Надзвичайних Ситуацій. Інформаційне агентство „Укрінформ" та Міністерство Преси та Інформації об'єдналися в Міністерство Інформації.

Міністерства Спорту і Молоді поділено на Міністерство Сім'ї і Справ Молоді та Державний комітет з фізичної культури і спорту. Скасовано Міністерство з Питань Національностей, Міграції та Релігії. Натомість створено Державний комітет національностей і міграції.

Кілька колишніх відомств злилися в Державний комітет з питань державної таємниці і технічного захисту інформації. Утворено також Міністерство Науки і Технології. Національний комітет для боротьби зі СНІД підпорядковано Міністерству Охорони Здоров'я.

Фінляндія і Україна зміцнюють економічні відносини

Київ. — В столиці України з метою пожвавлення фінляндсько-українських економічних зв'язків перебував міністер у справах європейської інтеграції та технічно-европейського співробітництва і зовнішньої торгівлі Фінляндії Юхан Олє Норбак, повідомила 30-го липня УНІАР.

Зустрічаючись з представниками Міністерства Закордонних Справ України, він сказав, що „уряд Фінляндської Республіки виступає за поглиблення торговельно-економічного співробітництва з Україною".

Цього самого хоче й українська сторона. „Між нашою державою та Фінляндією немає суттєвих політичних розбіжностей, які гальмували б процес співробітництва на всіх рівнях", — сказав на зустрічі з гостем перший віцепрем'єр-міністер України Василь Дурдинець. Він відзначив, що між двома країнами вже створено грунтовну договірно-правну базу для співробітництва. Перспективними галузями для співпраці є харчова, деревообробна, суднобудівна, целюлозна тощо.

Значну увагу під час зустрічей приділено налагодженню транспортного сполучення між двома країнами. Зокрема, розглянуто можливість будівництва спільних транспортових магістралей.

В. Дурдинець наголосив, що в Україні вже тривалий час зберігається стабільна ситуація, яка є найкращим гарантом для закордонних інвесторів.

Обговорено також питання охорони довкілля і підвищення безпеки ядерної енергетики.

На зустрічі з головою Адміністрації Президента Дмитром Табачником О. Норбак сказав, що Фінляндія підтримує Україну на шляху інтеграції в європейські структури і що це в інтересах обох держав. Фінляндія, як і Україна, є невтральною державою, яка не належить до жодних політичних блоків.

О. Лукашенко заборонив віча і демонстрації

Мінськ, Білорусь. — 29-го липня президент Білорусі Олександер Лукашенко гостро скритикував опозицію і заборонив проведення віч та демонстрацій під час жнив, повідомило агентство Ройтерс. О. Лукашенко також заявив, що залишиться на своєму пості ще на дві каденції.

Реагуючи на спільну заяву семи найбільших партій Білорусі, в якій вони минулого тижня засудили політику білоруського президента, О. Лукашенко сказав на телебаченні, що не толеруватиме жодних спроб усунути його від влади. Кожен повинен працювати, а не організувати кампанію щодо резиґнації президента, погрозив він.

Очевидно, для того, щоб звучати переконливіше, О. Лукашенко оголосив, що має намір бути президентом не тільки до кінця біжучого терміну, але й упродовж двох наступних. Він підкреслив, що його обрав народ і тільки народ може його усунути.

Минулого тижня під час візити О. Лукашенка до Туреччини сім найбільших партій Білорусі — від націонал-демократів

(Закінчення на стор. 3)

УПЦ МП правитиме Молебні за незалежну Україну

Київ. — Українська Православна Церква Московського Патріярхату, відома своїм холодним якщо не ворожим ставленням до незалежної України, відправить з нагоди Дня Незалежности України Молебні подяки в усіх своїх храмах, повідомила УНІАР.

24-го серпня рівно в полудень по всіх церквах УПЦ МП пролунає святковий передзвін. Таке рішення прийняв Священний Синод Церкви на засіданні 27-го липня. Крім того, у зв'язку з Днем Незалежности плянується проведення акцій милосердя щодо нужденних, хворих, старших людей і ув'язнених.

На засіданні також створено ювілейну комісію на чолі з Митрополитом УПЦ МП Володимиром (Сабоданом) у зв'язку з майбутнім загальнохристиянським святом — 2000-літтям народження Ісуса Христа.

Крім того, Синод ухвалив відкрити у різних областях України ряд жіночих і чоловічих монастирів, а Дніпропетровську епархію поділити на дві: Дніпропетровську і Криворізьку. Здійснено також кілька нових призначень, серед них намісником Почаївської Лаври став архимандрит Володимир (Мороз), який перед тим виконував обов'язки намісника.

НА ОЛІМПІЯДІ І. КРАВЕЦЬ ЗДОБУЛА ЗОЛОТО В ТРИСКОКУ

Атланта. — Інеса Кравець, світова рекордистка у трискоку, здобула золоту медалю в цій конкуренції тут в середу, 31-го липня, на XXVI Олімпійських Іграх, подолавши віддаль 50 футів, 3 і пів інча.

І. Кравець
(Фото: Р. Воронович)

День раніше пара Євген Браславець і Ігор Матвієнко здобули золоту медалю для України в яхтуванні, кляса 470.

Ще дві бронзові медалі завоювали для України в середу Олена Садівнича у стрілянні з лука і Заза Зазіров у боротьбі вільним стилем, вага 149 1/2 фунта.

Шанс на медалю закріпив за собою боксер Олег Кірюхін у клясі 106 фунтів, який у чвертьфіналі переміг фаворизованого американця Алберта Ґуардадо (19–14 точок).

У фінальній вісімці кошиківки жіноча збірна України перемогла Італію вислідом 59:50. У цій категорії Україна має шанси на медалю, хоча фаворитами на золоту є збірна Америки.

До четверга включно збірна України мала на своєму конті сім золотих, дві срібні і сім бронзових медалів.

Сильним ударом для України була контузія Сергія Бубки, світового рекордсмена у стрибку з жердкою, який не стартує з уваги на поранення Ахіллевого сухожилка.

Членів УНА-УНСО пропонують обміняти за полонених у Чечні росіян

Київ (УНІАР). — Тут у вівторок, 30-го серпня, у штаб-квартирі УНА-УНСО відбулася пресова конференція, присвячена ситуації в Білорусі та переговорам щодо звільнення сімох українських громадян, членів УНА-УНСО, з білоруської тюрми, де їх тримають уже півроку.

Заступник голови УНА Дмитро Корчинський сказав, що з політичних мотивів у Білорусі затримано громадян України, але це не можна розглядати як виключно політичні репресії білоруського президента Олександра Лукашенка проти свого народу. Це — взяття в заручники громадян України, що протирічить нормам як білоруського, так і міжнародного права. За словами Корчинського, у ці дні тривають переговори про обмін сімох ув'язнених в Білорусі членів УНА-УНСО на 14-ох полонених чеченцями прикордонників 44-го прикордонного загону Росії. Чеченський уряд уже дав згоду. З російської сторони у переговорах бере участь віцепрем'єр-міністер В. Шумейко. О. Лукашенко також висловив попередню згоду на такий обмін.

Заступник голови УНА поінформував, що в Білорусі зорганізовано визвольний рух, налагоджено постачання інформації щодо організації вуличних акцій і підпільної діяльности, організовано навчання білоруської молоді щодо протирежимних заходів. На середину серпня заплановано провести в Києві нараду активістів білоруських національних організацій з питань підготовки до діяльности в осінній період з метою конституційного повалення в Білорусі режиму О. Лукашенка.

Представники УНА стурбовані також ситуацією в Мадярщині. Зокрема тим, що учасники міжнародної конференції "Мадярщина і закордонні мадяри", що відбулася в Будапешті, ухвалили підсумковий документ, у якому сказано, що "для збереження ідентичности закордонних мадярів у місцях їх компактного проживання необхідно створювати автономні округи". Документ, серед інших, підписав і прем'єр-міністер Мадярщини Дьюла Горн, а українські керівники ніяк на це не зареагували.

Загинув пілот в катастрофі військового літака

Київ. — 30-го липня під час випробувального польоту зазнав катастрофи український військовий літак „МіГ—29", повідомило Міністерство Оборони України. Пілот загинув.

Представник МО України не подав подробиць щодо місця і причини катастрофи. Пілотом літака був заступник командира ескадрилії і летун другої кляси Вадим Кирильчук.

Для розслідування катастрофи створено спеціяльну комісію на чолі з першим заступником командувача Військово-Повітряних Сил України генерал-лейтенантом Стрельниковим.

Подібний літак зазнав катастрофи в Україні і минулого року, в результаті чого загинули два пілоти.

Редакція „Свободи" приймає матеріяли до Альманаху УНС на 1997 рік. Серед запланованих тем є: 80-ліття проголошення трьох перших Універсалів, 50-ліття „Акції Вісла", 55-ліття УПА, 80-ліття Української Центральної Ради. Редакція візьме до уваги матеріяли з іншою тематикою. Матеріяли проситься надсилати до 31-го серпня ц. р. — *Ред.*

Державна дума працює неефективно

Москва. — У Державній думі Російської Федерації відбулася пресова конференція, на якій незалежні, позафракційні депутати висловили передбачення, що справа йде до розпуску цього найвищого законодавчого органу країни.

Головною причиною є неефективна праця Державної думи. За сім місяців її цьогорічної діяльности майже 35 відсотків прийнятих нею законів відкинули Рада Федерації, тобто вища палата парляменту, або президент Борис Єльцин.

У своїх виступах на цій конференції депутати Віктор Похмєлкін і Сергєй Юшенков підкреслили, що питання щодо довір'я до теперішнього складу Державної думи виникне навіть тоді, коли вона знову затвердить кандидатуру Віктора Черномирдіна на пост прем'єр-міністра.

Ні сьогоднішній склад Державної думи, ні уряд В. Черномирдіна не розв'яжуть фінансово-економічної кризи, перед якою стоїть Росія. Відомо, що перед недавніми президентськими виборами, намагаючись прихилити на бік Б. Єльцина довір'я народу, прем'єр В. Черномирдін подав до думи прохання санкціонувати емісію рубля — надрукувати 5 трильйонів рублів, які не мають жодного економічного підкріплення, тобто є „порожніми" грішми. Дума дала свій дозвіл, бо ліва більшість зацікавлена в кризі, яка неминуче наступить у жовтні-листопаді, і в якій комуністи відразу звинуватять президента та уряд.

Уряд Японії судить губернатора Окінави

Токіо. — В японському місті Нага почався судовий процес, з допомогою якого уряд країни хоче змусити владу провінції Окінава продовжити винайм окінавських земель для американських військових баз.

Кабінет міністрів, виступаючи в ролі позивача, звинувачує губернатора Окінави Машаґіде Оту у „невиконанні службових обов'язків" у зв'язку з тим, що він відмовляється підписувати документи про продовження винайму колишньої рижової плянтації в селищі Йомітан, де тепер розташована американська військова база.

Час винайму закінчився у березні і тепер власник плянтації, спираючись на активну підтримку з боку губернатора, вимагає повернення землі. На це представники уряду кажуть, що присутність американської бази відповідає японським національним інтересам і японсько-американській угоді в ділянці взаємної безпеки.

Спостерігачі не сумніваються, що суд зобов'яже окінавського губернатора підписати згадані документи, але проблема полягає ще й у тому, що М. Оту підтримують всі громадські організації острова, які вимагають зменшення американської військової присутности на Окінаві. Тепер там сконцентровано три чверті всіх американських військових об'єктів у Японії.

Губернатор М. Ота вже заявив, що опротестує небажане для нього рішення суду у Верховному суді.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ПОТРІБНІ ІНВЕСТИЦІЇ

КИЇВ. — Голова урядового відділу кооперації зі світовими фінансовими організаціями Тамара Соляник сказала, що українська економіка потребує інвестицій, але коли "внутрішні інвестиції не йдуть в економіку, то чому ми повинні розраховувати на те, що підуть зовнішні інвестиції". Справжня співпраця зі Світовим банком, на її думку, розпочнеться тоді, коли вдасться цілком подолати інфляцію. Світовий банк допомагає подолати бідність, розбудувати соціяльний захист і зміцнює фінансової стабілізації, але він працює під ґарантії держави. Сьогодні, за словами Т. Соляник, Україна має велику програму співпраці зі Світовим банком, але тільки два інвестиційних проєкти розпочато: реґабілітацію гідроелектростанцій та розвиток насінництва. Інші проєкти перебувають у стадії підготови. Вони зустрічають безліч перешкод, особливо з боку місцевих керівників, які хочуть залишити совєтський спосіб господарювання й нічого не роблять для реформування економіки. Вони ж і залякують громадян, що Світовий банк затягає Україну в боргову тюрму. На ділі ж співпраця зі світовим банком відкриває широкі можливості для відбудови держави.

ВИРІШУЮТЬ ДОЛЮ УКРАЇНСЬКИХ БАЛІСТИЧНИХ РАКЕТ

КИЇВ. — Тут підписано угоду між Україною і ЗСА про запуск штучних сателітів за допомогою українських ракет-носіїв "Зеніт". У цьому проєкті візьмуть участь також Норвеґія і Росія. Перший контракт передбачає так званий "Морський старт", запланований на 1998 рік. Другий контракт з програми "Гло-бал старт" передбачає запуск 36 штучних сателітів за допомогою трьох ракет "Зеніт". Мета запуску - налагодження систем космічного зв'язку. Американські фахівці запропонували також свою технологію для знищення українських ракет СС-24, які вже стали неперспективними і утримувати їх не вигідно. Українська сторона з цього питання ще не визначилася, бо головний конструктор заводу "Південмаш" Станіслав Конюхов пропонує ці ракети переобладнати і використати для космічних запусків. Американські фахівці визнали, що міжконтинентальні, балістичні твердопаливні ракети СС-24 є великим досягненням інженерної думки, але зазначили, що ЗСА не мають грошей на їх переобладнання. Немає таких грошей і Україна, отже доля ракет СС-24 залишається невирішеною.

УКРАЇНСЬКІ "ОСТАРБАЙТЕРИ" ПОНЕВІРЯЮТЬСЯ У РОСІЇ

КИЇВ. — У зв'язку з гострою економічною кризою дедалі більше українців виїждає на заробітки до сусідніх країн, особливо до Росії, куди потрапити найлегше, бо для цього не треба ні візи, ні навіть закордонного пашпорту. Щоправда, й заробітки тут найнижчі — за місяць важкої праці без вихідних, по 12-13 годин на день, українські "остарбайтери" дістають по 350-400 дол. — удвічі менше, ніж за таку саму працю отримують росіяни. А проте й ці гроші їм не завжди вдається привезти додому, тому що російський рекет полює за ними на вулицях, на двірцях і навіть у поїздах — аж до самого українського кордону. А що українські робітники працюють у Росії нелегально, їм годі сподіватися на заступництво тамтешньої влади. Навпаки, міліціянти самі залюбки виловлюють і карають українських "остарбайтерів" за справжні й вигадані провини, найчастіше — за проживання у місті без спеціяльної реєстрації у відділі міліції.

КОРАБЕЛЬ "ВАРЯГ" ЦІКАВИТЬ КИТАЙЦІВ

МИКОЛАЇВ. — Совєтський авіяносець "Варяг", будівництво якого Україна припинила після здобуття незалежности, викликав зацікавлення китайського військового відомства ще в 1992 році, проте до продажу справа тоді не дійшла у зв'язку з тиском американського уряду. Відтоді на дві третини збудований авіяносець іржавіє на миколаївському суднобудівному заводі, тому що Україна не має фондів ані його закінчити, ані розібрати на металобрухт. Останнім часом китайці знову згадали про цей корабель, запропонувавши свої послуги в його демонтажі. У Вашінґтоні й Токіо висловлюють, однак, побоювання, що Китай таким чином може одержати доступ до технології будівництва авіяносців. Для України це була б перша угода з Китаєм у військовій галузі. Покищо Китай є найбільшим імпортером російських озброєнь, заплативши за них лише торік 1.5 блн. дол.

А "СКР-112" НЕ ЦІКАВИТЬ НІКОГО

СЕВАСТОПІЛЬ. — Легкий бойовий корабель "СКР-112", якого справедливо вважають провісником створення і становлення новочасних українських військово-морських сил, буде розрізаний незабаром на металобрухт. Чотири роки тому цей корабель прославився тим, що його екіпаж склав українську присягу і під проводом капітана Сергія Настенка покинув російську фльотилію та, попри гонитву і стріляниу російських "стратегічних партнерів", перебрався до Одеси. С. Настенко отримав після того підвищення і командує тепер флягманом української фльоти кораблем "Гетьман Сагайдачний". А перестарілий "СКР-112" виявився нікому не потрібним. Деякі ентузіясти, щоправда, пропонували переправити його по Дніпру до Києва і встановити там біля берега на вічну стоянку як пам'ятник. А проте ця ініціятива не знайшла підтримки в офіційного Києва, котрий, правдоподібно, не хоче зайвий раз гнівати "старшого брата" нагадуванням про неприємний інцидент.

ПІДРОЗДІЛИ СПІЛЬНОГО БАТАЛЬЙОНУ ТРЕНУЮТЬСЯ ОКРЕМО

КИЇВ. — Спільний миротворчий батальйон, який складається з українських і польських підрозділів, розпочав тренування згідно з пляном бойової підготови. Покищо підрозділи ведуть навчання на території своїх держав. У вересні українські вояки, що виконали у повному обсязі стрілецькі вправи, вирушать на полігон Краківської військової округи, де відбудеться злагодження бойових дій обох підрозділів та заняття за спільним пляном. Пізніше батальйон візьме участь у навчаннях „Татри—96".

В АМЕРИЦІ

ВІДОМА АМЕРИКАНСЬКА акторка французького походження, що своїми виступами на сценах Бродвею та екранах Голливуду приносила розраду для цілої країни в найбільш жорстокі роки економічної депресії, Клодетт Колбер, відійшла у вічність. Померла К. Колбер у власному домі на острові Барбадос, де постійно проживала останніх три роки. Вона прожила 92 ро-ки. К. Колбер також мала помешкання в Ню Йорку, де завжди проживала більшу частину року до часу своєї немочі у 1993 році. Її улюбленими ролями були ролі легкої комедії. За свою гру у фільмі „Це трапилось однієї ночі" здобула у 1934 році нагороду Оскара.

У СВІТІ

У ГОНҐ-КОНҐУ МИНУЛОГО вівтірка, 30-го липня, відбулася демонстрація проти насильного виселення людей з халупного містечка, на місці котрого мають будувати мешканеві приміщення. Халупне містечко Реннис Мілл є довголітнім і головним прибіжищем китайських націоналістів — втікачів з комуністичного Китаю. Демонстранти вимагали кращої компенсації за їхні халупи призначені на руйнування, але місцева поліція намагалася робити свою справу, виникла суматоха, в якій дві особи були важко потурбовані. Гонґ-Конґ наступного червня має бути переданий Китаєві, демонстранти твердять, що їх виселюють з уваги на їхні політичні переконання.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446

(914) 626-5641, Fax (914) 626-0180, e-mail: unaestat@travel.ios.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Дивні дороги демократії

Коли слідкуємо тепер за подіями у світі та тим, в який дуже різний спосіб приймають чи розуміють демократичну систему ті, що її донедавна не знали, то справді можна хіба дивуватися, якими дивними дорогами вона тепер ходить.

Може таки найбільш дивними є докази, в який спосіб розуміють її ті народи, що були під важким чоботом диктатури і всецілого панування однієї політичної системи, в якій навіть вільно думати було заборонено.

І коли спостерігаємо саме реакцію на демократичну свободу в цих народів, тоді здається, що це немов діти, яких ніхто не доглядає і вони можуть робити та говорити, що завгодно, добре воно, чи зле.

Чи добре воно, однак, кінчається у щоденному, але і у загально суспільному житті, то щойно після декількох років можемо ствердити, а із заобсервованого витягати висновки.

На жаль, завважуємо, що поняття демократичної свободи часто є фальшиво зрозуміле і доводить до такої крайности, яку ніколи не мали на думці політичні творці демократичних систем.

Але примикають очі на такі невластиві шляхи прийняття демократії у цілому ряді новопосталих держав на руїнах давньої комуністичної, чекаючи хвилини, коли втихомириться період евфорії, який охопив народи у новостворених молодих державах, і прийде час, коли вони зрозуміють, що демократія не опирається на сваволі і корупції, на лайці і неробстві, а має стійкі правила життя одиниці і народів.

Для нас найкращим прикладом тих фальшивих понять демократії є найближча нашому серцю — Україна, де процес прийняття демократії та її дивні шляхи спостерігаємо постійно, а вже особливо тепер, коли зближається п'ята річниця проголошення незалежности, яку всі готуються так урочисто відзначити.

А прикладів можна подавати дуже багато з різних ділянок життя та різних оказій.

Ось саме тепер багато із нас мало нагоду оглядати незвичайно цікаву передачу на відео про славну боротьбу за схвалення конституції в ніч із 27-го на 28-го червня, із коментарями народного депутата Ярослава Кендзьора, і там можна було знайти багато доказів дивних шляхів демократії.

Ось слухаємо розповідей та читаємо в пресі про постійні випадки корупції серед провідних осіб в українському політичному чи громадському житті — до мерів міст та міністрів включно. Чи політична свобода дозволяє збагачуватися неморальними шляхами, без страху перед карою, судовим процесом і в'язницею? Правда, скажуть читачі, що Україна не є вийнятком, корупція існує у широкому розмірі також в державах, які були колискою демократії. Але тут такі випадки звичайно викривають і вони кінчаються таки судовим процесом і примусовою або добровільною резиґнацією із відповідального становища такої одиниці. Тут і лежить сила демократичної системи, в її дійсному розумінні.

Коли, однак, нарід, не розуміючи правильно системи, уважає, що вона рівнозначна із сваволею та гуляйполем — тоді нам, що вже довгими роками живемо у іншому світі, стає лячно за наслідки такого непорозуміння.

І не відомо, чи плакати, чи сміятися, коли урядова особа у Львові каже зовсім поважно до гостя з-за океану, який привіз новий ладунок дарів для бібліотек і музеїв: „Пане, тут не Америка, а демократична Україна і я можу зробити з вашими дарами, що захочу..."

Із близькою п'ятою річницею незалежности маймо надію, що може таки наші земляки вже скоро зрозуміють, якими дорогами має іти справжня демократія.

Сергій Грабовський,
Київ

ВАЖЛИВІСТЬ СЕРЕДНЬОЇ КЛЯСИ

Якщо на початку „перестройки" в СССР існували зародки середньої кляси (частина інтеліґенції, частина ділків „тіньової економіки", ба, навіть „нижня" частина номенклятури та висококваліфіковані робітники ВПК), то дуже швидко, на зламі 90-их років, ці зародки почали розмиватися. Та номенклятурна еліта, котра збагнула, куди повернуте кермо світової історії, об'єдналася з „акулами" тіньового бизнесу і спробувала „загребти" під себе цілий СССР. Не вийшло — республіканські номенклятурники увійшли в конфлікт з російськими, а ті — з союзними. Відтак, коли почалися „розборки" у верхах, вирвався на волю масовий національно-визвольний рух. Як наслідок, СССР розпався і унезалежнені держави пішли своїми шляхами. Хто почав будувати справжню демократію, хто — автократію з домішками східної деспотії, хто — султанат чи емірат, а хто — псевдодемократичну, а насправді оліґархічну республіку. Останній шлях, свідомо чи несвідомо, обрала й Україна. Мабуть, у демократичної опозиції та й у більшості народу у вирішальний момент (1991-92 роки) забракло чи то мужности, чи то прагнення до свободи. Мовляв, нехай усе йде, як йому йдеться, без потрясінь, поволі.

У цій ситуації, знов таки, чи то стихійно, чи то цілеспрямовано (а найшвидше і так, і так) гору у державі взяли оліґархічні групи, котрі поєднували у своєму розпорядженні гроші, власність (тоді ще номінально державну) й владу у тому чи іншому реґіоні. Тим часом зосередження влади в руках оліґархічних груп здійснювалось, як і належить, за допомогою „вимагання" грошей і власности (яка б не була) в абсолютної більшости населення і „розмивання" зародків середньої кляси, оскільки середня кляса є політичним конкурентом оліґархії і в разі створення згуртованих організацій може повести за собою електорат у напрямку справді демократичних реформ в економіці та політиці.

Але оскільки, бодай частинно, Україна прийняла „правила гри" цивілізованого світу, середня кляса, щойно знищена шаленою інфляцією й прихованим безробіттям найкваліфікованіших професій, почала відроджуватися. Торговельна стихія, яка заполонила міста України — це і є вагомий симптом відродження середньої кляси. І за статками, і за освітою (на речових ринках торгують тепер здебільшого люди з університетськими дипльомами), і за певною незалежністю від ласки держави вимальовуються нові зародки середньої кляси. Інша частина (меншість) совєтської інтеліґенції знайшла можливість продовжити працю за фахом за допомогою підтримки з боку різних міжнародних фондів, і ще більше, ніж раніше, нагадує західню середню клясу. Нарешті, певні групи освітян, медиків і науковців донедавна одержували непогану зарплатню з державного бюджету і не втрачали свій статус.

Тим часом абсолютна більшість населення України спролетаризовується і навіть люмпенізується. І це також зрозуміло, адже в оліґархічних дер-

(Закінчення на стор. 3)

Степан Яворський

КАТИНЬ: ДОКУМЕНТИ ҐЕНОЦИДУ

I

Проблема катинського злочину цікавить мене віддавна. Колись, у статті про Катинь, Биківню і Вінницю, я описував деталі цих злочинів, вчинених сталінським режимом.

Недавно, завдяки бюрові Світового Конґресу Українців у Торонто, я отримав списки жертв катинського злочину. Серед імен, поданих у цих списках, знайшов ім'я мого брата, Йосипа Яворського, колишнього судді в Добромилі біля Перемишля, який був заарештований в жовтні 1939 року. Помимо усіх старань, ми не могли дізнатися про його долю. Виглядає, що він був одним з відносно нечисленних українців, замордованих в катинських лісах.

Після цієї інформації я почав збирати документи про жахливий злочин у Катині. Багато з них опубліковано польськими організаціями на еміґрації. Після приходу до влади демократів у Польщі появилось чимало книжок і документів про катинську справу. Науковий Інститут Політичних Студій Польської Академії Наук видав документальну працю під заголовком „Документи геноциду" (Документи і архівальні матеріяли, які передав Польщі уряд Росії 14-го жовтня 1992 року).

Ось один витяг з протоколу число 13 засідання Політбюра ЦК КПСС з 5-го березня 1940 року:

„Наказати НКВД СССР слідуюче:

Справи 14,700 осіб, колишніх польських офіцерів, урядників, помічників, поліціянтів, осадників та інших в'язнів; також справи 11,000 осіб, членів шпигунських і диверсійних організацій, які перебувають в тюрмах західніх областей України і Білорусії, розглянути в особливому порядку, зі застосуванням найвищої кари — розстрілу.

Перегляд справ проводити без викликування арештованих і без пред'явлення їм обвинувачення.

Перегляд справ і винесення рішення доручити „трійці", в складі т. Меркулова, Кабулова і Баштанова (начальника спеціяльного відділу НКВД СССР.)"

Це рішення було підписано Секретарем ЦК КПСС Й. Сталіним.

Як відомо, воно було „совісно" виконане, і коли в 1941 році німці відкрили місце масових розстрілів, совєтський уряд відразу заперечив свою участь в цьому злочині і переклав вину на німців, які нібито захопили табори польських військовополонених .

Проте польський екзильний уряд у Лондоні відкинув совєтську версію як безпідставну. У висліді Сталін рішив зірвав дипломатичні стосунки з урядом Сікорського в Англії.

В пізніших роках появилось багато матеріялів про „катинську справу". Поляки, зосібна в Англії, вимагали виявлення дійсних злочинців катинської трагедії. Вони також вирішили побудувати в Лондоні пам'ятник жертвам масового вбивства в Катині. Ця акція польської громади в Англії викликала спротив з боку совєтського уряду, який мав твердий намір приховати правду і унеможливити відповідальність совєтських властей за масові вбивства польських громадян в Катині та в інших місцях.

У книжці „Документи геноциду" надрукована ціла низка совєтських протестів, адресованих головним чином англійському урядові, проти дозволу на побудування пам'ятника жертвам Катині і проти наміру Сі-Би-Сі випустити фільм про „катинську справу". Тексти цих протестів є цікаві тим, що їх підписували найвищі члени совєтської гієрархії (Берія, Шелєпін, Кузнєцов, Андропов, Катушев). В кожному протесті автори покликувались на результати совєтської комісії, яка в 1945 році нібито встановила, що вбивцями польських громадян у Катині були німці. В одному з цих документів совєтський амбасадор у Лондоні вдається до фальсифікації історичних фактів, твердячи, що міжнародний трибунал в Нюренберзі признав німецьких воєнних злочинців винними у розстрілі польських військовополонених в Катині.

Промосковський уряд Польської Народної Республіки ще в лютому 1952 року оприлюднив заяву, в якій намагався підтримати совєтів у справі Катині.

Таємною директивою від 31-го березня 1989 року ЦК КПСС наказує Прокуратурі СССР, міністерству закордонних справ СССР та Ідеологіч-ному Відділові ЦК КПСС, щоб протягом одного місяця вони подали на розгляд ЦК КПСС пропозиції про дальшу лінію щодо катинської справи.

(Закінчення буде)

„ЗДОРОВ'Я — ВСЬОМУ ГОЛОВА"

Д-р Юліян Мовчан

З медичних новин в Україні

Інформтерапія — нова медична наука

Про цю науку пише в статті „Інформтерапія: про хворобу повідомляють клітини" в газеті „Колега" (органі медичної громадськости Івано-Франківщини), в числі 17 за минулий рік, Розалія Кобилянська — завідувачка діягностично-лікувального центру „Інфамеш" в Коломиї.

Авторка пише, що 1986 рік, рік чорнобильської катастрофи, поставив Україну на перше місце серед екологічно забруднених і несприятливих для проживання територій. Виникла проблема збереження здоров'я нації, підвищення стійкости організму до радіяції (особливо так званих „малих доз"). Над вирішенням цієї проблеми працювала група спеціялістів науково-дослідної ляборaторії нейробіології, очолювана професором З. Д. Скрипнюком. Наслідком напружених пошуків стало народження ориґінального діягностично-лікувального напрямку в медицині — інформаційної мікроґенераторної терапії.

В 1989 році проф. Скрипнюк вперше у світі експериментально довів і науково зформулював основні принципи нової медичної науки — інформтерапії. Згідно з сучасними науковими дослідженнями, клітини живого організму, ґенеруючи електромагнітні коливання, взаємодіють одна з другою. Такий інформаційний зв'язок допомагає групі клітин організувати певну функцію. Якщо ж інформаційний зв'язок між клітинами переривається, тоді функцію порушується. Такі сигнали з порушеною функцією фіксується за допомогою спеціяльного приладу, і тоді лікар за відносно короткий час (30-40 хв.) дістає розгорнуту картину функціонального стану всього організму. Якщо йдеться про відновлення функції пошкодженої клітини, то це здійснюється за допомогою включення спеціяльної інформаційної касети. Така корекція клітин проводиться під контролею електронної апаратури, що дозволяє безпосередньо визначити індивідуальну реакцію на той чи інший лікувальний безмедикаментовий вплив. Таким чином, пише Розалія Кобилянська, здійснюється підбір індивідуальних ліків для кожного пацієнта. Іншими словами, хвора клітина сама вибирає ліки, які їй підходять. І це добре, бо не секрет, що медикаментозними ліками, пише вона, ми вже долікувалися до того, що, за певними даними, біля третини всіх наших хворіб зумовлені перевантаженням організму ліками хемічної природи. Значна кількість хворих вже просто не може вживати такі ліки.

50-річчя Івано-Франківської Медичної Академії

В числі з 19-го жовтня минулого року довідуємося, що в тому ж місяці позаминулого року відзначено 50-річчя Івано-Франківської Державної Медичної Академії. З цієї нагоди професорсько-викладацький персонал та студенти одержали багато привітань — в тому числі від Президента України Л. Кучми, міністра здоров'я України Є. Короленка та інших.

У своєму привітанні міністер здоров'я зазначає, що науково-педагогічний персонал академії зробив вагомий внесок у справу вишколу кваліфікованих лікарів і науково-педагогічних кадрів, як також у розвиток медичної науки. За 50 років академія підготовила до праці понад 14,000 лікарів, 115 докторів і 500 кандидатів наук, видано 70 підручників та монографій. В академії тепер навчається 2,260 студентів та інтернів, функціонують три факультети — медичний, стоматологічний та факультет післядипльомної освіти.

З нагоди 50-річчя академії, 25-29-го жовтня в Івано-Франківському проходив 1-ий Міжнародний Конґрес молодих вчених.

Юрій Дрогобич — перший український лікар

Напевно нема такого українця (чи українки), який би не чув про українське місто Дрогобич. Але так само мало є українців, які б знали, що один з наших давніх земляків, який має таке саме прізвище — Юрій Дрогобич, був першим з українських докторів медицини.

(Закінчення на стор. 3)

Бронислава Скорупська

УКРАЇНА ВИЖИВЕ!

IV

Про Олю він писав у своїх спогадах, як про героїню. Все життя турбувався її долею, а в 60-их роках довідався, що совєти її впіймали і, після нелюдських катувань, дали їй 25 років тюрми та заслання. Там вона втратила здоров'я, але вижила. Тепер живе у великих злиднях — її пенсія становить 600,000 купонів, цебто 3 дол. на місяць. Її чоловік, командир УПА, загинув, а одинокий син недавно помер. Оля не має де жити, а за таку мізерну пенсію годі і прохарчуватися. На превеликий жаль, наша молода держава досі не оцінила ролі УПА, не опі-кується нашими національними героями, а часто їх вва-жає за ворогів. Вірю, що прийде час і Україна позбу-деться шкідливого елементу в своєму уряді, а державу очолять чесні, об'єктивні люди і належно оцінять ролю УПА та направлять кривду, заподіяну її колишнім воїнам. Шкода, що не було багато часу, і я не довідалася більше про Олю від неї самої, але ми нав'язали контакт і я сподіваюся, що вона напише мені про себе більше.

Під'їжджаємо до Почаєва. Уже здалека блищать золотом бані Почаєвської Лаври. Збудована вона на високій горі і виглядає маєстатично. За переказами, монастир започаткували монахи з Київсько-Печерської Лаври 1240 року, відступаючи перед навалою турків. Турки тримали його в облозі у 1675 році. За переказом, монастир був врятований Божою Матір'ю.

Шляхетна Анна Гойська подарувала монастиреві свої великі маєтки. Найбільше розвивалася Лавра за ігумена Іова. У 1713 році Почаєвський монастир перейшов у руки поляків і там вони розвинули видавничу діяльність, користуючись уже існуючою там друкарнею.

Погода гарна, і до Лаври під'їздять одні за одними групи учнів. Усі вони говорять українською мовою. Нам сказали, що треба годину чекати на гіда, але як довідалися, що я американка, то відразу прислали молодого монаха, який говорив доброю українською мовою. Очевидно, довше зупинилися коло чудотворної ікони Божої Матері. У Лаврі є 12 церков, але всіх ми не бачили.

Сьогодні Лавра належить до Московського Патріярхату, то ж питаю гіда, як це так, що українська святиня на українській землі належить до чужої держави? Тепер тут є 100 монахів, то за кого ж вони моляться? Він відповів, що їхня справа молитися, а все решта — то справа політична і церковна. У мене склалося враження, що як справу „зверху" вирішать у нашу користь, то цей самий гід прийме це з радістю.

Їдучи в Україну, я взяла зі собою трохи книжок, по кілька чисел „Свободи" та „Українських Вістей", ювілейний Бюлетень УВАН та кілька копій щойно надрукованої у „Свободі" статті д-ра Р. Барановського „Чому Україна така багата, а проте бідна". Хотіла привезти їм хоч дрібку інформації про працю і настрої заокеанських українців.

Переїжджаємо Тернопіль, оглянули поверхово місто і прямуємо до Бережан. Там живе мій знайомий і я везу для нього кілька книжок. Дороги тут просто непроїзні. Шукаємо вулицю Кошову — ніхто такої не знає, то ж заїхали до поштового уряду і нам сказали, що це колишня Куйбишева і її в місті знають всі. Отакто йде у забуття наша історія. Навіть тут народ вживає російські назви. Комуністи продумали все до найменших дрібниць, щоб швидше викорінити з пам'яті людей їхню національну ідентичність.

Їдемо на Рогатинщину. Чим далі на захід, тим більша різниця, кращі будинки. Цілі нові села виглядають, як міста — чепурні муровані, просторі хати. Старі хати гарно розмальовані — люди дбають, як виглядає їхня посілість. Не розумію, де вони беруть такі фінанси, хібащо мають в Америці по кілька багатих тіток.

Тут уже невисокі гори — чудові краєвиди, і повітря чисте. Зрештою, зробивши по Україні коло 3,000 кілометрів, я не бачила фабричних димарів, ані іншого познаку індустрії, і повітря скрізь чисте. Та й авт поза великими містами зустріла мало. Дивлюся, а перед нами напис: „Черче". Питаю, чи це часом не колишнє курортне містечко? Кажуть, що так, і оповідають, як то колись сюди приїздили заможні люди лікуватися. Кажу їм, що недалеко від мене у стейті Ню Джерзі також є Черче, яке започаткували інж. Д. Кузик та інж. Securities Бованко. Питаю, чи є тут такі прізвище? — Так, багато.

Далі перед нами досить висока гора і мені оповідають, що називається вона Чортовою. Збереглася легенда, що колись місцеві люди дуже розгнівили чорта, от він і вирішив помститися та засипати це місто. Узяв чорт велику лопату землі із степу, але якось невдало повернувся, а та земля і висипалася вся на одну купу. Так постала ця гора і до сьогодні на її вершку ростуть лише степові трави та квіти, яких ніколи не було і немає в цих околицях.

Нарешті ми доїхали до села Яглуш. При совєтах його перезвали на Гончарівку, але тепер люди захотіли повернути стару назву. Нас вітає моя двоюрідна сестра Ганя з її чоловіком Василем — це батьки Івана. Сорок років тому її прислали сюди працювати агрономом і Ганя вийшла заміж за місцевого бухгальтера. Увечорі приїхала зі Львова їхня дочка Валя з чоловіком, прийшли гості. Між ними і молодий патріот-націоналіст Богдан. Ще у 1979 році він був у моїй хаті — привозив подарунок, що його передала Ганя.

Товариство дуже патріотичне, співають повстанських та революційних пісень, розповідають анекдоти. Ось, наприклад: чоловік б'є свою жінку. Приходить міліціонер: „Дядьку, за що б'єте жінку?" Той відповідає: „А якже її не бити? Хотіла мотоцикла — купив їй мотоцикла, хотіла авто — купив авто, а тепер вона заявила, що хоче літака". Приходить сусід. „Сусіде, за що б'єте жінку?" „А як не бити? Вона одягнула мою фуфайку, а я не маю в чому і з хати вийти". А ось другий, з Житомира. Заходить до автобуса чоловік і просить українською мовою, щоб його пропустили. Всі мовчать. Тоді він звертається російською мовою: „Граждане, пропустітє іностранца" — всі розступилися і дали йому дорогу.

В неділю їдемо до Львова. Поспішаємо до церкви св. Юра на Службу Божу, сьогодні — св. Трійця. Відправа вже кінчається.

(Закінчення буде)

Лекції англійської мови

ПРОСТО ПРО СКЛАДНЕ

Зайняття шосте

БУДЬМО ВВІЧЛИВИМИ!

Слова щоденного вжитку, які висловлюють привітання, перепрошування і т.д., в силу своєї відокремлености, здавалось би, знаходяться поза рамками всяких мовних правил. Англійська мова, наприклад, дає їм одне явне граматичне полегшення: слова-оклики можуть обходитися без дієслова.

What a nice evening!

Одначе і ці нескладні слова можуть переходити із однієї частини мови в іншу (себто створювати словникові „родини"), що приводить до різниці між українським і англійським їх використанням.

Одне із найперших слів при вивченні мови:

дякую — **thank you**. Але у цих понять — різна широта значень:

to thank — звичайне дієслово, його треба узгіднювати із підметом:

She thanks you. He thanked us for coming.

I'll thank you for some more tea. — Я був би вдячний за ще трохи чаю.

Ось похідні від цього слова:

thankful — вдячний;
thankfulness — вдячність;
thanksgiving — подяка;
thanks to — завдяки;

Thanks to your help, I passed the exam. — Завдяки вашій допомозі я здав екзамен.

Найближчим до українського „дякую" є слово "**thanks**".

Give him my thanks for his present. — Передайте йому „дякую" за його дарунок.

We got no thanks for all our work. — За всю нашу працю нам навіть не сказали „дякую".

Ось кілька висловів різної міри вдячности:

Thanks a million.
Thank you very much.
Thanks a lot.
Thank you.
Thanks.

Ще гостріша різниця між українським „будь ласка" або „прошу" і англійським "**please**".

(v) please — приносити задоволення
(n) pleasure — задоволення
(a) pleasant — приємний

I play the violin to please myself. — Я граю на скрипці для власного задоволення.

You cannot please everybody. — Всім не догодиш.

He is very pleased with his new car. — Він дуже задоволений своїм новим автомобілем.

Коли **please** вживається у зверненні, воно має відтінок прохання і тільки в цьому випадку перекладається як „прошу" або „будь ласка".

Close the window, please. Please come in. (Зверніть увагу, що комою це слово відділяється тільки в кінці речення).

Але українські „будь ласка" або „прошу" використовуються ще у двох ситуаціях, які не мають відношення до прохання, а відповідно — і до слова "**please**".

Give me the book. — Here you are.
Thank you. — You are welcome.

Аналогічно, слово "**sorry**" лише частково відповідає українському „пробачте". Ось його „словникова родина":

(v) to be sorry — жалувати (про щось)
(n) sorrow — печаль
(a) sorrowful — печальний

I'm sorry to say he is ill. — На жаль, повинен сказати, що він хворий.

I'm deeply sorry for her. — Мені її глибоко жаль.

Sorry to hear that. — Прикро про це чути.

Серед вибачень різного ступеня виразности "**sorry**" — найменш вибагливе.

I beg your pardon. — Ради Бога, пробачте.
Pardon me. — Простіть, будь ласка.
Exuse me, please. — Пробачте, будь ласка.
I'm sorry. — Пробачте.

Сказати "**I'm sorry**" або пробурчати під час ходьби "**sorry**" можна тільки після провини, а решту слів можна сказати і заздалегідь, випереджуючи неспокій.

Неформальність американських привітань відома всім. Незнайомим людям говорять "**Hello**", ледве знайомим — "**Hi**".

Hi! How are you? – Just fine.
Nice to see you. – Радий вас бачити.
I'm pleased to meet you. – Радий з вами познайомитися.

Вважається, що слово "**Good-bye**" постало, як скорочення від "**God be with you**". Більш розмовні форми – **Bye-bye** або **Bye, now!** Є, очевидно, і група виразів типу "Па! До скорого побачення!":

So long! See you soon! Talk to you soon! See you later!

Останнє з них підлітки часто вживають у жартівливій формі: **See you later, alligator!**

Досить поширена форма прощання:

Take care (of yourself)! – Вважай на себе; бережи себе.

І надзвичайно популярна ще одна американська „формула":

Have a nice trip (day, weekend, etc.) – Щасливої дороги (і т. д.)! Щасливо!

Вислів "**Good luck to you**" вживається звичайно з більш конкретної причини. А чи завважували Ви, як україномовні люди наполегливо „вітають" американців із святами, часто зустрічаючи у відповідь здивований погляд? Тут в таких випадках говорять просто:

Happy holiday! Happy New Year!, а поздоровляють з конкретними подіями.

Незвичайно перекладається слово „Молодець!":

Good job! Good for you! Well done!

Kids! All of you did a great job today! – Діти! Ви всі у мене сьогодні молодці!

Go ahead! означає дозвіл на зроблення чогось, висловлений підбадьорюючим тоном:

May I take your book? Go ahead! - Чи можу я взяти вашу книгу? Будь ласка!

Деколи можна почути і протилежну реакцію:

Forget about it! Don't even think about it! – Забудь і думати про це!

Незвичайний для нас і дуже важливий „додаток" до питання:

How come (that)... – Як вийшло, (що)...

How come (that) you don't know about her wedding? – Як це ти не знаєш про її весілля?

І на завершення ще одне привітання – як заряд оптимізму:

Cheer up! Say cheese! – Веселіше! Усміхнися!

Так в старовину говорили фотографи. До речі, це прислів'я удачно нам нагадує, як енергічно американці вимовляють звуки: довгий „і-і" повинен виглядати як посмішка.

Автор лекцій англійської мови — Віталій Левенталь. Відповідальна за рубрику Г. Колесса. Автор застерігає за собою усі права.

З медичних...

(Закінчення зі стор. 2)

Про це в „Медичній газеті України" за 10-те листопада минулого року читаємо статтю „Лікар, якого знав світ", автором якої є Юрій Дупленко — доктор медицини та заступник голови медико-біологічного товариства „Гіпократ".

Автор пише, що Юрій, син Михайла Доната, народився правдоподібно 1450 року (так подає ЕУ), був родом з Дрогобича. Вже в 1468 році він записаний в число студентів Краківського університету, а пізніше, у 80-их роках XV, століття, вже був його професором.

Хоч ще з дитинства Юрій виявляв винятковi здібності до мов та рахування, проте пізніше все більше почала вабити його медицина. Завдяки своїм здібностям, Юрій Дрогобич став не тільки професором університету в Кракові, але згодом також ректором університету в Болонії. Одним з його учнів у Краківському університеті був Миколай Коперник.

Харчування при нервових розладах

Вже давно відомо, що постійне порушення правил харчування викликає не тільки фізичні недуги, але також стає причиною нервових розладів. Ще Гіпократ, якого називають „батьком медицини", стверджував, що неправильне харчування спричинюється до таких нервово-психічних розладів, як зниження продуктивности розумової праці, підвищення нервового збудження, безсоння, втоми і т.д.

На цю тему в іншій медичній газеті України — „Ваше здоров'я", яка видається в Києві, в числі за 17-те листопада минулого року поміщена стаття Віктора Полудня — завідуючого відділенням неврозів Київської психоневрологічної лікрні ч.1. Він пише, що в наш час лікування неврозів здійснюється так званими нетрадиційними методами. А саме: щоб запобігти швидкій втомлености, підвищеній чутливості до стресів, депресії та іншим психосоматичним розладам, слід дотримуватися певних правил щодо харчування. Яких саме, або точніше — якого харчування?

Поперше, з харчового раціону треба вилучити денатуровані продукти, а саме: крупи, білий хліб, макарони, полірований риж, солодощі, жирне м'ясо та жирні ковбаси, майонези та соуси. Подруге, рекомендується вживати більше фруктів, овочів, а також виробів з борошна грубого помелу. Як солодощі, треба вживати мед, грушевий сироп, нерафінований цукор. Як жири — соняшникову, кукурудзяну, гарбузову та інші олії. М'яса та риби можна їсти не більше 100 г. на добу, а молоко та яйця слід вживати 2-3 рази на тиждень (в дні, вільні від прийому м'ясної їжі). Більшість овочів та фруктів бажано вживати сирими.

Дбайте про ніс!

В тому числі газети „Ваше здоров'я" під вищеподаним заголовком читаємо таку лікарську пораду.

„Дихаймо носом! — радять лікарі. Чому? А тому, що в носі затримуються частини пилу, і вони не потрапляють в легені. Повітря, яке ми вдихаємо, огрівається в носі. Сухе повітря в носовій порожнині зволожується. Слизова оболонка носа послаблює та вбиває хоробoтворні мікроби.

Дихання носом глибше, ніж дихання через рот. А коли ми чхаємо, то сторонні частки вилітають з носа зі швидкістю 150 км. на годину".

Важливість...

(Закінчення зі стор. 2)

жавах до пролетарів та люмпенів належить 80-90 відсотків людей. Як не парадоксально, цей процес поставив під загрозу владу олігархії: адже серед пролетарів та люмпенів завжди широку популярність мають радикально-популістські ідеї. Щоправда, в наслідок пролетарського бунту до влади прийде нова олігархічна група, але це вже інша проблема. У багатьох державах Африки та Латинської Америки подібні проблеми „розв'язувалися" дуже просто: досить згадати незчисленні військові перевороти і громадянські війни у Бразилії, доки ця держава не стала на шлях „нормального" розвитку, і нині швидко проґресує на ньому. Але навряд чи українським групам фінансово-політичної оліграхії, котрі постійно ділять між собою владу, хочеться того, що Бразилія вже пройшла. Чи не краще обрати той шлях, яким у післякомуністичному світі йдуть Чехія, Естонія і вже навіть Молдова?

Тим часом таємничі „хтось" чи „щось" продовжують безупинні спроби якщо не знищити, то звести до мінімуму зародки середньої кляси. Минулого року вийшла президентська постанова, що обкладала податками міжнародні благодійні фонди, потім щоправда, довелося давати „задній хід", але удар по українській середній клясі є фактом. З початком 1996 року у жахливому становищі опинилися освітяни, науковці й лікарі, котрі отримують гроші з державного бюджету. І справа не лише в кількамісячних невиплатах грошей; масовий відхід людей з освітньої, наукової та (що вже категорично неприпустимо) медичної галузі кількісно істотно зменшить українську середню клясу. Що ж стосується торгівлі, то абсолютно безглузді податки, мита й акцизи, у вигадуванні й збільшенні яких змагаються Верховна Рада та Уряд, збільшують лише „тіньову економіку", а зовсім не надходження до державного бюджету. І звичайно, власник кіоску, громадянин, котрий волів би чесно вести справи з державою, перетворюється на де юре нелеґального продавця, що чхав на українську державність, демократію і таке інше.

Отже, якщо процеси і далі триватимуть у тому ж напрямку, загальна люмпенізація розчавить і урядову олігархію, і зародки середньої кляси. Хіба що Україна увійде у смугу переворотів і контрпереворотів — тоді на середню клясу, як не дивно, влада звертає меншу увагу, і вона потроху стає на ноги. Це, звичайно, не стосується небажаних для диктаторів представників тієї чи іншої національкої меншини. Проте, навіщо наступати на ті граблі, на які до нас уже наступало чимало „розумних" та „хитрих"?

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

З НАГОДИ ОЛІМПІЙСЬКИХ БУДНІВ В АТЛАНТІ

Починаючи від п'ятниці, 19-го липня ц. р., очі людства світу звернені на столицю ювілейної Олімпіяди Атланту.

Не дивниця, там, як і в околицях цього міста, проходять олімпійські баталії, в яких беруть участь 11,000 спортовців із 197 країн світу. Як ніколи, до цьогорічних Олімпійських Ігор прикута увага українців в Україні і в діяспорі. Адже вперше в історії українські спортовці врешті виступають під рідним блакитно-жовтим прапором. Для українців в ЗСА і Канаді приємно, що до цього першого самостійного виступу на форумі Олімпіяди, завдяки ініціятиві УСЦАК, вони вагомо причинилися до цього старту.

Коли пишемо ці рядки на конті олімпійців України покищо вписано 4 медалі: 2 золоті і дві бронзові, що їх здобули борці греко-римського стилю, збірна чоловічої гімнастики і гімнастка Л. Подкопаєва. В загальному це досить скромний здобуток, зваживши на можливості, що їх мали інші борці цього стилю, плаваки і жіноча дружина гімнастики. Несподівано слабо виступають жіночі дружини кошиківки (чемпіонки Европи), відбиванки і в першій стадії змагань українські гімнастки, що мають в своєму складі чемпіонку світу (Подкопаєву).

Очевидно, олімпійські баталії продовжуються і ряд українських олімпійців ще матимуть можливість пописатися, здобути чергові олімпійські медалі. Але з дотеперішніх виступів українських олімпійців можна було побачити явні браки: досвіду в такого роду змаганнях, належної підготови спортовців (хоч до створення належних умов причинився між іншими УСЦАК). Виглядає, що не дописали тренери й особливо чиновники НОК України, коли вони післали на Олімпіяду окремі групи спортовців в такому розгубленому стані. Ми свідомі важкого економічного стану держави, що може не вповні могла забезпечити усім потрібним, але на наших очах виступають спортовці з багатьох країн світу, де умовини навіть гірші, але вони виявляють вищу підготову і з великим запалом репрезентують на цій Олімпіяді свої країни. З сучасним українським спортом не є все в порядку. Як і в інших ділянках, в спорті Україна успадкувала руїну, що її залишили російські окупанти, а на постах чолових діячів і тренерів діють люди з подібними настроями, які постійно демонструє найкращий тенісист, вихований в Україні, Медведєв, який, як відомо, недавно сказав, що „він готов вмерти за відновлення СССР"...

Подібних людей ми неодноразово вже зустрічали, що приїздили до ЗСА і Канади із збірною футболу і інших ділянок спорту. Так довго, як такі люди займатимуть чолові пости в українському спорті, так довго клигатиме український спорт на міжнародній арені.

ОЛІМПІЙСЬКА АТЛАНТА

Олімпійці в усіх країнах світу з великим нетерпінням очікували на поїздку до Атланти, столиці ювілейної Олімпіяди. Багато з них пригадували Олімпіяду в Лос Анджелесі, що так вдало й успішно пройшла в 1984 році. Були сподівання, що Атланта під кожним оглядом перевершить Лос Анджелес, не говорячи вже про Барсельону, де в 1992 році відбулися ігри попередньої Олімпіяди.

На жаль, Атланта перевершила Лос Анджелес тільки і виключно нестерпною спекотою. Усі сподівання не здійснилися. Велика більшість олімпійців (за виїмком, очевидно, американських) глибоко розчаровані не тільки спекотливим кліматом, але і незадовільним харчуванням, побутовими і транспортовими умовинами. Значна кількість спортовців мають великі проблеми доїзду до місць змагань, годинами пересиджують в автобусах, шофери яких, часто не знаючи вулиць міста, прямо виходять з автобусів, залишаючи в них пасажирів і спортовців напризволяще.

Заіснували проблеми в комп'ютерській системі, у висліді чого не подавалися на час висліди поодиноких змагань.

Розчаровує неамериканських олімпійців і їх симпатиків американська мідія, головно телевізійні репортажі. Починаючи від паради відкриття, коли було зіґноровано десятки репрезентацій різних країн світу, (а зате віддали багато часу репрезентації ЗСА) й дотепер продовжують цю односторонність.

Безмірно ґльорифікують тільки американських медалістів і навіть невдалих, чим насторожують спортових діячів, тренерів і спортових журналістів з різних країн світу. Вони відзначають, що американські телевізійні репортери не рахуються з медалістами Олімпіяди, якщо вони неамериканці. Рахується, як вони відзначають, одне місце, наприклад, при врученні медалів, даремно ви очікуєте побачити лице, чи прапор іншої країни. Оператори камер висвітлюють глядачам тільки обличчя американців і ще, можливо, їх родин, що сидять на трибунах між глядачами...

Таких і багато інших завваг спортового суспільства світу можна подавати більше. На кінець цих заміток доводиться ще згадати про невдово-лення прихильників українських олімпійців. Як ми вже згадали вище, вони досі не добилися більш замітних успіхів. В цих, одначе, ділянках, в яких вони виявилися гідними конкурентами, головно в двобою з американськими гімнастами за бронзову медалю, ряд американських репортерів за „традицією" так намішали „горох з капустою", що вийшло неначе цей осяг українські гімнасти завдячують тренерові Росії, який свого часу мав деяких українських гімнастів у складі СССР. Ось неначе на підтвердження того, в післязмаговому інтерв'ю один з американських гімнастів сказав: „Ми, мабуть, єдині в світі, що воліли б бачити українських гімнастів у складі СССР, в такому випадку були б здобули бронзову медалю..."

Стара русофільська традиція в американській мідії продовжує в ній покутувати. Усе сказане вище не приносить респекту американській мідії, а радше настроює і зроджує упередження до Америки.

О. Твардовський

О. Лукашенко...

(Закінчення зі стор. 1)

до комуністів — виступили із спільною заявою, в якій ствердили, що президент веде країну в провалля. Заступник голови білоруського парляменту Геннадій Карпенко сказав, що всі політичні сили, які мають здоровий глузд, нарешті зрозуміли, що країну треба витягати з темряви і хаосу.

Як відомо, економічні реформи в Білорусі навіть не починалися. О. Лукашенко, поборник єдности з Росією, націоналізував комерційні банки і зупинив приватизацію, через що Міжнародний валютний фонд відмовив надавати Білорусі будь-які кредити. Крім того, в країні значно обмежено свободу слова і громадянські права. Президент взяв під свою контролю всі засоби масової інформації і почав переслідувати своїх політичних опонентів. Біля 200 осіб ув'язнено за участь в демонстраціях, в тому числі семеро українських громадян, представників УНА-УНСО.

27-го липня, під час відзначення шостої річниці незалежности Білорусі, відбулася семитисячна демонстрація, організована націонал-демократами. Люди несли гасла, на яких президента названо диктатором. В цей день О. Лукашенка ніде не було видно. Правда, день перед тим він зробив короткий виступ білоруською мовою, яку він звичайно ніколи не вживає.

На урядовій нараді, яка тривала дві з половиною години, О. Лукашенко дав зрозуміти, що терпіти виступи проти себе не буде. Він погрозив, що звільнить кожного, хто навіть наважиться думати про усунення президента.

Замість матеріялів про страйки і демонстрації білоруський президент закликав пресу публікувати на перших сторінках портрети селян і комбай-нерів, які зібрали найбільше зерна. Все це нагадує собою „соціялістичні змагання"за совєтських часів.

А керівникам державної паливної компанії він сказав так: „Якщо будете далі брати такі високі ціни за паливо, то незабаром самі будете за кермом комбайнів, якщо вам, звичайно, пощастить".

У ВІВТОРОК, 30-ГО ЛИПНЯ, німецька прикордонна поліція в Заарбрікен затримала двох палестинців, при переїзді кордону з Франції до Німеччини поїздом з Парижа. Затримані, один бездержавникй палестинець, а другий палестинець з Ливану, обидва мали ливанські пашпорти, заявили поліції про свою причетність до насильного схоплення минулого тижня літака повітряної лінії Іберія, що прямував з Еспанії до Куби та був змушений приземлитись у Маямі. Вони попросили політичного азилю. Їхній спільник, 28-річний ливанець Саддо Мохаммед Ібрагім Інтіссар, був затриманий в Маямі.

НАМАГАЮЧИСЬ РЯТУВАТИ свої пропозиції, що були центром його передвиборчої кампанії стосовно деяких важливих питань, Пат Б'юкенан вирішив оголосити свою програму щодо податків і торгівлі котру він хоче щвключити до загальної програми Республіканської партії. Досі загальна думка була, що П.Б'юкенан відіграє неабияку ролю на республіканській конвенції у Сан Дієґо, що розпічнеться 12-го серпня, зокрема у справі абортів, але не у справах податків і торгівлі. Одначе ті, що бачили його пропозиції думають, що ідеї та мова його пропозицій можуть бути надто провокативними для республіканців.

Ф. Свиріпа отримала нагороду

Франсес Свиріпа, директор Програми українсько-канадських досліджень при Канадському Інституті Українських Студій Албертського університету, удостоїлась спільно з Бобом Гескетом першої річної нагороди „Краща книжка міста Едмонтон", встановленої в 1995 році для відзначення 200-річчя заснування Едмонтонської фортеці.

Д-р Свиріпа і д-р Гескет — співредактори книжки-переможниці „Edmonton: The Life of a City" (Видавництво „НюВест Пресс"), збірки понад 30 статтей, поем і фотографій, які висвітлюють людей і події з минулого Едмонтону — торгівлі хутром — до професійного гокею сьогодні. Книжка не тільки поміщує Едмонтон на великомаштабну карту канадського і степового міського розвитку, але й визнає глибокі коріння та існуюче значення культурної різноманітности міста. Твір Ярослава Балана про українську театральну діяльність в Едмонтоні, скрупульозне дослідження вистав та їхніх спонзорів доповнює статті про метисів, французів, китайців і нещодавні іміґрантські групи з південної Азії. Приблизно 15 відсотків мешканців Едмонтону можуть заявляти про свою українську спадщину.

Д-р Свиріпа і д-р Гескет були одними з тих едмонтонців, яких було вшановано на 45-му міському річному святкуванні „Визнання досконалости", яке було влаштовано у центрі ім. Тиммза Албертського університету 20-го червня ц. р.

КІУС

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що 30-го липня 1996 року в Денвер Кольорадо з волі Всевишнього відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

СВ. П.

ОРЕСТ ОЛЕКСАНДЕР

КОЛОДІЙ

У глибокому смутку:

дружина	— АРЕТА
сини	— ЛЕВКО з донею ЛЯРИСОЮ
	— АНДРІЙ
донька	— ЛЯРИСА ФЕДИК з мужем РОМАНОМ та сином ЛУКАСИКОМ
швагрова	— МАРТА ЛИСКО з мужем ВОЛОДАРЕМ
племінники	— ДОРІЯН і ҐАНДЗЯ ЛИСКО
свати	— ІВАНКА і РОМАН ФЕДИК

ближча і дальша родина.

ПОХОРОН відбудеться в суботу 3-го серпня 1996 р. в Денвері.

Замість квітів просимо складати пожертви на виховання священиків на руки Кир Інокентія Лотоцького, ЧСВВ: 2245 West Rice St. Chicago, IL 60622

У НЕДІЛЮ, 28-ГО ЛИПНЯ, у власному помешканні в місцевости Олд Лайм, Коннектикат, помер, маючи 87 років, відомий американський орнітолог (орнотологія — відділ зоології, що вивчає птахів) Роджер Торі Пітерсон. Найбільше він відомий в ЗСА та інших країнах світу, як той, що своєю особисто ілюстрованою книжкою „Посібник про птахів" заохотив мільйони осіб по цілому світі стати спостерігачами пташинного життя. Він сам себе окреслив найперше ілюстратором, автором, а тоді природником і як такий ілюстрував, писав сотні статтей і книжок про звірів, рослинність та інші ділянки світу природи. Майже до кінця був активним в Інституті історії природознавства ім. Роджера Торі Пітерсона в Джеймставні, Н. Й., метою котрого є інформувати громадськість про світ природи через навчання історії природи.

Чикаґо захоплено зустріло прийняття Конституції України

В половині липня до Чикаґо прибула велика делеґація міського правління Києва, симфонічна оркестра та окремо від міської делеґації народний депутат Верховної Ради України Ярослав Кендзьор. Тут відбулися дні міст-побратимів Київ—Чикаґо. З Вашінґтону прибув на врочистості амбасадор України д-р Юрій Щербак. Офіційні гості виступали на різних імпрезах разом із представниками Міської управи Чикаґо, а також окремо в українській громаді. В суботу, 13-го липня, українці міста зустріли київських гостей в Культурному Осередку та вислухали цікаву звітну доповідь про стан міських справ у столиці України, яку подав заступник голови міської державної адміністрації Володимир Ромашко.

Головним виступом вечора була промова д-ра Ю. Щербака, що говорив про „три зірки" сучасної України — п'ять років існування незалежної України, прийняття нею Конституції та про третю „чорну" зірку, сучасні економічні труднощі. Україна перемогла попередні труднощі, що замінилися на „світлі" зорі, то переможе і цю останню — таке було резюме глибокого аналітичного слова українського дипломата. Промовцям дякував ведучий вечором адвокат Юліян Куляс, що активно причинився і до нинішнього свята — побратимства двох міст. Понад 200 осіб взяло участь у цьому зворушливому святі-зустрічі.

Двічі стільки людей прибуло на зустріч 14-го липня, також в Культурному Осередку, з народним депутатом Я. Кендзьором, який говорив на тему „Україна після прийняття Конституції". При цьому доповідач висвітлив підготоване ним відео з найдовшого засідання Верховної Ради, коли прийнято Конституцію. Драматичне представлення на відео та в персональних коментарях депутата-учасника справило велике враження на присутніх. Присутні прийняли з захопленням та оплесками окремі епізоди цієї історичної сесії.

В додатку, присутній генеральний консул України в Чикаґо Валерій Кирик представив становище Уряду України та виявив свої особисті почування з приводу цього історичного акту. „Україна стала безповоротно на шлях свого незалежного державного життя! Тепер треба всім працювати на цю державу", — заявив генеральний консул. Народним вічем провадив і представив доповідача д-р Богдан Ткачук, голова місцевого Руху допомоги незалежній Україні, а під кінець йому подякував заступник голови інж. Святослав Личик.

Д-р Василь Маркусь, екзекутивний директор Руху, прочитав резолюції, які присутні прийняли оплесками.

Н. Н.

РЕФОРМІСТСЬКА ПАРТІЯ минулого понеділка офіційно зареєструвала Росса Перо і Ричарда Лемма, як офіційних суперників у боротьбі щоб стати кандидатом цієї партії у цьогорічних президентських виборах. Обидвох мусіли зареєструвати, бо кожний отримав підтримку 10 відсотків членів Реформістської партії. Деякі прихильники Р. Лемма критикують керівництво партії у тому, що воно фаворизує кандидатуру Р. Перо, бо намагаються применшити всякими способами популярність Р. Лемма серед партійних однодумців.

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ НА СОЮЗІВЦІ 1996

3-4-го серпня	Подвійні ігри
31-го серпня — 2-го вересня	Першенства УСЦАК
28-29-го вересня	Клюбові першенства КЛК

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УНСоюзу

Пригадуємо, що вкладки за забезпеченеві грамоти є платні на 1-ий день місяця, а не при кінці. Просимо своєю точною вплатою допомогти секретареві вашого Відділу на час розчислитися за збірку вкладок до Головної Канцелярії.

Головна Канцелярія УНСоюзу

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ

ТЕНІСОВІ та ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ на СОЮЗІВЦІ

в днях від 30-го серпня до 2-го вересня 1996 року

(LABOR DAY WEEKEND)

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ на РІК 1996

і за чаші

УНСоюзу, Союзівки, „Свободи", (в тому пропам'ятна чаша інж. Б. Рака, д-ра В. Гука, Я. Рубля і д-ра П. Харука), „Українського Тижневика", Марії Душник і Константина Беня.

та грошові нагороди
в поодинокій грі:

ЖІНОК і ЖІНОК (35 р. і вище), ЧОЛОВІКІВ, мол. СЕНЬЙОРІВ (35-44), СЕНЬЙОРІВ (45 і 55), ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 і нижче р.).

Зголошення до змагань враз із вписовим по $15.00 приймає:

MR. GEORGE SAWCHAK
7828 Frontenac, Philadelphia, Pa. 19111

до 26-го серпня 1996 р. Зголошення одержані після 26-го серпня не будуть взяті до уваги турніровою комісією.

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:

Ю. Савчак. Р. Ракочий, ст., З. Снилик, Ю. Попель, Ю. Грабець.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ЯТНИЦЯ, 30-го серпня — год. 1-ша по пол. на Союзівці: елімінаційна рунда чоловіків. Змагуни, які мусять змагатися в цій рунді одержать окремі повідомлення від проводу турніру **до вівтірка 27-го серпня**.

СУБОТА, 31-го серпня — год. 8:30 ранку на Союзівці: зголошення всіх змагунів і змагунок до Турнірової комісії і початок змагань. В цей час учасники турніру отримають інформації про час і місце своїх перших змагань і розподіл дальших змагань в поодиноких групах. В разі дощу, всі учасники турніру мусять прибути до головного будинку Союзівки, де отримають інформації про час і місце змагань.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагуни можуть голоситись тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційнім листку.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки) яких Т-ва є членами УСЦАК

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

Просимо витяти та вислати разом з оплатою $15.00
(Зголошення без вписового не приймається)

....
1. Ім'я і прізвище
....
2. Адреса (по-англійськи)
....
3. Телефон
....
4. Дата народження
....
5. Конкуренція та група в якій змагун хоче брати участь
....
6. Клюбова приналежність

Чеки виставляти на: K.L.K. American Ukrainian Sports Club

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

Субота, 31-го серпня о год. 10:30 вранці
Вправи — год. 9-та вранці
за ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК та ТРОФЕЇ і НАГОРОДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ у слідуючих конкуренціях для дівчат і хлопців:

Хлопці/Мужчини — **Дівчата/Жінки**

ІНДИВІДУАЛЬНІ

Число конкур.	Вік		Вік	Число конкур.
1	13/14	100 м. змінний	13/14	2
3	15 і вище	100 м змінний	15 і вище	4
5	10 і нижче	25 м. довільний	10 і нижче	6
7	11/12	25 м. довільний	10/12	8
9	13/14	50 м. довільний	13/14	10
11	15 і вище	50 м. довільний	15 і вище	12
13	10 і нижче	50 м. довільний	10 і нижче	14
15	11/12	50 м. довільний	11/12	16
17	13/14	50 м. горілиць	13/14	18
19	15 і вище	50 м. горілиць	15 і вище	20
21	10 і нижче	25 м. горілиць	10 і нижче	22
23	11/12	25 м. горілиць	11/12	24
25	13/14	50 м. грудний	13/14	26
27	15 і вище	50 м. грудний	15 і вище	28
29	10 і нижче	25 м. грудний	10 і нижче	30
31	11/12	25 м. грудний	11/12	32
33	13/14	100 м. довільний	13/14	34
35	15 і вище	100 м. довільний	15 і вище	36
37	10 і нижче	25 м. метелик	10 і нижче	38
39	11/12	25 м. метелик	11/12	40
41	13/14	50 м. метелик	13/14	42
43	15 і вище	50 м. метелик	15 і вище	44
		ГІНЦІ		
45	10 і нижче	4x25 м. довільний	10 і нижче	46
47	11/12	4x25 м. довільний	11/12	48
49	13/14	4x50 м. довільний	13/14	50
51	15 і вище	4x50 м. змінний	15 і вище	52

Змагуни (-ки) можуть брати участь в трьох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях. Гінці будуть устійнені клюбовими тренерами або представниками.

РЕЧЕНЕЦЬ ЗГОЛОШЕННЯ **до 15-го серпня 1996 року** на руки Марійки Бокало, провідника змагань. Реєстрації над басейном НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ. Вписове виносить 5 дол. від змагуна (-ки)

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ

....
Ім'я, прізвище: (по-англійськи)
....
(по-українськи)
....
Адреса
.... Зіп Ковд ....
Телефон: (.................) .... Вік ....
Хлопець .... Дівчина ....
....
Клюб/Молодеча організація
Конкуренція .... Час ....
Конкуренція .... Час ....
Конкуренція .... Час ....

Просимо вислати карту зголошення разом з вписовим (чек виписаний на „Ukrainian Sports Federation")

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ", ПЛАСТ, НЕПРИНАЛЕЖНІ і К.Л.К.
Maria Bokalo, 742 Linden Avenue, Rahway, N.J. 07065
(908) 382-2223

„ТРИЗУБ"
Taras Midzak, 1135 Mill Creek Road, Southampton, PA 18966
(215) 322-7581

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
Olena Halkowycz, 94 Fycke Lane, Teaneck, N.J. 07666
(201) 692-1471